

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสอนแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่ง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ด้านเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว ความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังได้รับการสอนแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่ง และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีดังกล่าวข้างต้น กลุ่มเป้าหมายสำหรับการศึกษาในครั้งนี้คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการท่องเที่ยว สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว (05102109) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนรายวิชาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่ง จำนวน 4 แผน แผนละ 6 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งหมด 24 คาบ และบทเรียนออนไลน์จำนวน 4 บทเรียน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว แบบประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และแบบวัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้ด้านเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักศึกษาร้อยละ 92.31 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 50 โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 53.86 มีระดับคุณภาพอยู่ระหว่างพอใช้ถึงอ่อน

2. ความสามารถในการพูดนำเสนองานภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังได้รับการสอนแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่งผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ที่กำหนดไว้ทุกคน และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61.54) อยู่ในระดับดี

3. ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมากหลังได้รับการสอนแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ความรู้ด้านเนื้อหาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวหลังได้รับการสอนแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาร้อยละ 92.31 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยสำคัญหลายประการดังต่อไปนี้

ประการแรก การสอนแบบเน้นเนื้อหาในรูปแบบของการสอนภาษาโดยใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้เนื้อหา (Sheltered Instruction) เป็นการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถด้านภาษาระดับกลาง ดังนั้นผู้สอนต้องใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับตัวป้อนที่เข้าใจได้ (นันทยา แสงสิน, 2543) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการปรับภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ด้วยการเปลี่ยนรูปแบบประโยค และคำศัพท์ในเนื้อหาวิชาที่นำมาจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษให้มีระดับภาษาที่ง่ายขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทำการตัดทอนเนื้อหาบางส่วนที่ยาวเกินไป รวมทั้งใช้สื่อที่มีความหลากหลาย ทันสมัยและอยู่ในความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการสื่อสารกับผู้เรียน ได้มากที่สุดตามสมมติฐานเรื่องตัวป้อนของ Krashen (1982) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้ดีเมื่อผู้เรียนได้รับตัวป้อนที่เข้าใจได้ กล่าวคือ การที่ผู้เรียนจะเข้าใจเนื้อหาได้นั้น เนื้อหานั้นจะต้องอยู่ในบริบทและสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของผู้เรียนในลักษณะ $i + 1$

ประการที่สอง การดำเนินการสอนตามขั้นตอนการสอนภาษาโดยใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้เนื้อหาของ Short (1991) ในขั้นแรกคือ ขั้นสร้างแรงจูงใจที่ผู้สอนพูดคุยกับผู้เรียนในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนในวันนั้นๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนดึงความรู้เดิมออกมา ทำให้ผู้เรียนผ่อนคลาย และกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามมากขึ้น สอดคล้องกับสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) ของ Krashen ที่กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียน มีความมั่นใจในตนเองและมองภาพตนเองในทางดี มีความวิตกกังวลต่ำ จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา (นันทยา แสงสิน, 2543)

ประการที่สาม การใช้กิจกรรมการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนแบบเป็นกลุ่ม การเรียนเป็นคู่ และการเรียนแบบต่อภาพ รวมทั้งการนำสื่อการสอน อาทิ คลิปวิดีโอ และรูปภาพมาประกอบ ทำให้การเรียนการสอนวิชาการ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวซึ่งปกติแล้วจะเป็นการสอนแบบบรรยายมีความน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น เนื่องจากกิจกรรมที่ใช้ในชั้นเรียนเน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่มซึ่งจะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ดังนั้นผู้เรียนทุกคนจึงมีโอกาสนในการแสดงความคิดเห็น และลงมือทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างทั่วถึง รวมทั้งทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น และตอบคำถามปากเปล่ามากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนในกลุ่ม

ประการที่สี่ การนำเอาสื่อคอมพิวเตอร์ในรูปแบบของบทเรียนออนไลน์ผ่านระบบอีเลิร์นนิ่งของรายวิชาการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบจัดการเรียนรู้ (LMS: Learning Management System) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนด้วยตนเองได้จากบทเรียนออนไลน์ซึ่งประกอบไปด้วยแหล่งข้อมูลในรูปแบบของเอกสารและเว็บไซต์ที่น่าสนใจเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนในแต่ละแผนได้ทันที ทุกเวลาตามความพอใจของผู้เรียน

ประการที่ห้า แม้ว่าผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้จะคุ้นเคยกับการเรียนเนื้อหาวิชาโดยใช้เอกสารประกอบการสอนที่เป็นภาษาอังกฤษแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากผู้สอนมักใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการดำเนินการสอน รวมทั้งใช้วิธีการแปลเนื้อหานั้นเป็นภาษาไทย ผู้เรียนจึงคุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทยในการเรียน ดังนั้นเมื่อผู้วิจัยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการดำเนินการสอนจึงทำให้ผู้เรียนยังมีความประหม่าในการตอบโต้กับผู้วิจัยเป็นภาษาอังกฤษในช่วงแรก แต่ท้ายที่สุดการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักก็ทำให้เกิดบรรยากาศที่ส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

ประการสุดท้าย การให้ผู้เรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนในแต่ละบทเรียนผ่านระบบอีเลิร์นนิ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเป็นการบ้านไว้ในตอนท้ายของแต่ละแผน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสดูทบทวนถึงสิ่งที่ตนได้เรียนรู้อย่างน้อยด้วยรูปแบบที่ไม่เป็นทางการของการส่งงานผ่านระบบอีเลิร์นนิ่ง กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถเข้าไปทำการบ้าน และส่งการบ้านได้ตามอัธยาศัยภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งตามปกติคือหนึ่งสัปดาห์ ผู้เรียนสามารถเลือกใช้แบบอักษร สีอักษร การจัดรูปแบบ และความยาวของคำตอบได้ตามความพอใจ เนื่องจากผู้วิจัยกำหนดเพียงรูปแบบการส่งคำตอบซึ่งมีสองรูปแบบได้แก่ การส่งคำตอบออนไลน์ คือ ผู้เรียนเขียนคำตอบหรือตอบคำถามในหน้าเว็บเพจ

เดียวกับคำถามได้เลย และการส่งคำตอบเป็นไฟล์ คือ ผู้เรียนสามารถเลือกใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ใดก็ได้ในการสร้างไฟล์เอกสารที่เป็นคำตอบ แล้วทำการอัปโหลดไฟล์ดังกล่าวเข้าไปในระบบอีเลิร์นนิ่งของรายวิชา ทำให้ผู้เรียนมีอิสระและมีความสบายใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมายมากขึ้น

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยจะเห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่แค่เพียงระดับพอใช้ คือ ร้อยละ 64.39 แตกต่างจากผลการศึกษาศึกษาการสอนแบบเน้นเนื้อหาในรูปแบบการสอนภาษาโดยใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้เนื้อหา (Sheltered Instruction) ของเจษฎาภรณ์ แสนชัย (2549) เรื่องการเรียนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษกับเนื้อหาหลักการจัดการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และวรรณอุบล อภิษฐ์ (2544) เรื่อง การบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาในการสอนวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์สำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ที่พบว่า ผู้เรียนมีความรู้ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีพอใช้และปานกลางตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลสองประการคือ

ประการแรก เนื่องด้วยนักศึกษาแผนกวิชาการท่องเที่ยวเป็นนักศึกษาสายอาชีพศึกษาซึ่งมีโอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งไวยากรณ์ภาษาอังกฤษน้อยกว่านักศึกษาสายสามัญ เนื่องจากโครงสร้างหลักสูตรเน้นหนักไปที่วิชาชีพเฉพาะสาขาเป็นหลัก ทำให้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยเฉพาะความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษค่อนข้างจำกัด ส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถเขียนอธิบายหรือตอบคำถามในแบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาซึ่งเป็นคำถามภาษาอังกฤษทั้งหมดได้ดีเท่าที่ควร เพราะนักศึกษาไม่ทราบว่าจะใช้คำศัพท์ใดให้เหมาะสมกับบริบทที่กำหนด และใช้โครงสร้างประโยคไม่ถูกต้องทำให้ความหมายผิดเพี้ยน นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาบางคนที่ไม่ยอมตอบคำถามในบางข้อเลย เนื่องจากไม่รู้ว่าเขียนอธิบายออกมาเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างไร ทั้งหมดนี้ทำให้นักศึกษาได้คะแนนในส่วน of แบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาค่อนข้างน้อย นอกจากนี้ การกำหนดให้มีการวัดความรู้ด้านเนื้อหาเพียงครั้งเดียวหลังจากเรียนครบทั้ง 3 หน่วยก็ทำให้มีเนื้อหามากเกินไปด้วย

อย่างไรก็ตามจากการพูดคุยกับนักศึกษาเป็นการส่วนตัวหลังการสอบเสร็จสิ้น ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนและทราบคำตอบของคำถามเกือบทุกข้อ แต่ไม่มั่นใจและไม่รู้จะเขียนตอบเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างไรจึงเว้นคำตอบในข้อนั้นๆ ไว้ ในขณะที่บางคนใช้วิธีเขียนคำตอบเป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทยปนกัน ในกรณีนี้หากเป็นคำตอบที่ต้องให้ผู้วิจัยให้คะแนนครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในข้อนั้น

ประการที่สอง แม้การนำเอาสื่อคอมพิวเตอร์ในรูปแบบของบทเรียนออนไลน์ผ่านระบบอีเลิร์นนิ่งมาใช้จะช่วยส่งเสริมและอำนวยความสะดวกของนักศึกษาในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ทุกที่ ทุกเวลาก็ตาม แต่เนื่องจากนักศึกษาเคยชินกับการเรียนแบบยึดครูเป็นศูนย์กลางและไม่เคย

เรียนด้วยระบบอีเลิร์นนิ่งมาก่อน ทำให้ไม่คุ้นเคยกับการเรียนรู้ที่เรียนเพิ่มเติมด้วยตนเอง ดังนั้นเมื่ออยู่นอกห้องเรียนนักศึกษาบางรายก็ไม่เข้าไปเรียนรู้เพิ่มเติมหรือทำแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยเตรียมไว้เพื่อให้นักศึกษาใช้ทบทวนนอกเวลา นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า มีนักศึกษาบางคนไม่ส่งงานตามกำหนด เนื่องจากลืมกำหนดส่งงานบ้าง รู้สึกว่างานที่มอบหมายยากเกินไปบ้าง และขาดเรียนในวันที่เรียนเนื้อหาเรื่องนั้นบ้าง ด้วยเหตุเหล่านี้อาจเป็นสาเหตุให้ผลการทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาของนักศึกษาบางส่วนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดและมีคุณภาพอยู่ในระดับอ่อน

จากการดำเนินการสอนตามที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจเนื้อหาจากการอธิบายและใช้สื่อต่างๆ ได้ดี แต่การที่ผลคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบวัดความรู้ด้านเนื้อหาของนักศึกษาอยู่ในระดับดีพอใช้นั้น อาจเนื่องมาจากนักศึกษาไม่คุ้นเคยกับการตอบคำถามแบบอัตนัยเป็นภาษาอังกฤษ รวมทั้งไม่คุ้นเคยกับการเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง

2. ความสามารถในการพูดนำเสนองานภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังได้รับการสอนแบบเน้นเนื้อหาร่วมกับอีเลิร์นนิ่งพัฒนาขึ้นตามลำดับ และมีคุณภาพอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับ ผ่องอำไพ คงเจริญ (2551) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาบทเรียนที่เน้นเนื้อหาการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับต้นและพบว่า นักเรียนมีทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากการเรียนที่เน้นเนื้อหาการท่องเที่ยว ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยสำคัญคือ

ประการแรก การสอนแบบเน้นเนื้อหาร่วมกับอีเลิร์นนิ่งทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดนำเสนองานภาษาอังกฤษดีขึ้น กล่าวคือผู้เรียนสามารถเลือกข้อมูลภาษาอังกฤษที่จะนำมาใช้ในการนำเสนอ และสามารถปรับข้อมูลเหล่านั้นให้เหมาะกับการนำเสนอได้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้ศัพท์ รูปประโยค รูปแบบการใช้ภาษาผ่านการดำเนินการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก นอกจากนี้การให้ตัวอย่างสำนวนและแนวทางในการพูดนำเสนองานภาษาอังกฤษผ่านระบบอีเลิร์นนิ่ง ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าไปสืบค้นข้อมูลด้านเทคนิควิธีการได้ตลอดเวลาตามความสะดวกของผู้เรียนอีกด้วย

ประการที่สอง การมอบหมายให้นำเสนองานภาษาอังกฤษเป็นกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนมีความวิตกกังวลน้อยลง มีความมั่นใจ และความพร้อมในการนำเสนอมากขึ้น เนื่องจากการทำงานเป็นกลุ่มทำให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันส่งผลให้การนำเสนอมีความหลากหลายทั้งในเรื่องรูปแบบและแนวคิด รวมทั้งการที่สมาชิกแต่ละคนมีความถนัดไม่เหมือนกันยังทำให้งานสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้การฝึกซ้อมก่อนการพูดนำเสนอจริง ทำให้ผู้เรียนรู้ข้อบกพร่องของตนเอง และสามารถนำไปปรับแก้ไขให้ดีขึ้นก่อนที่จะมีการนำเสนอจริงได้ อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจเมื่อถึงเวลานำเสนองานจริงด้วย

ประการสุดท้าย การประเมินการนำเสนอของตนเองและเพื่อนกลุ่มอื่น ทำให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยในการนำเสนอ และสามารถนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ในการปรับปรุงการนำเสนอครั้งต่อไปได้ นอกจากนี้การมีเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอที่ชัดเจน แน่นนอน ทำให้ผู้เรียนทราบว่าต้องมีการเตรียมการอย่างไรเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละด้าน

สรุปได้ว่า การที่นักศึกษา มีความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีเป็นผลจากการดำเนินการตามวิธีการดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายมีความคุ้นเคยกับการพูดนำเสนอภาษาไทยพอสมควร เมื่อได้รับการสอนแบบเน้นเนื้อหา ร่วมกับการเรียนรู้เทคนิควิธีการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านระบบอีเลิร์นนิ่ง จึงทำให้นักศึกษามีพัฒนาการในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด อย่างไรก็ตาม จากผลคะแนนความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของนักศึกษาคนหนึ่งซึ่งแสดงอยู่ในตาราง 6 (หน้า 64-65) จะเห็นได้ว่าการนำเสนอครั้งแรกนักศึกษาค้นดังกล่าวได้ 0 คะแนน แต่ในการนำเสนอครั้งต่อๆ มา กลับได้คะแนนค่อนข้างสูง ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาดังกล่าวขาดเรียนในวันที่มีการนำเสนอครั้งแรกจึงไม่มีคะแนนสำหรับครั้งนั้น และด้วยเหตุนี้ทำให้คะแนนรวมของนักศึกษาคนนี้อยู่ในระดับอ่อน

3. ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาเพิ่มขึ้นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมากหลังได้รับการสอนแบบเน้นเนื้อหา ร่วมกับอีเลิร์นนิ่ง เนื่องจากในการจัดการเรียนการสอนขั้นฝึกปฏิบัติ นักศึกษาแต่ละกลุ่มจะได้รับการมอบหมายให้ทำการศึกษาเทคนิควิธีการในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษผ่านระบบอีเลิร์นนิ่ง รวมทั้งต้องทำการวางแผน ศึกษา ค้นคว้าหาข้อมูลที่จะใช้ในการนำเสนอด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกทางการศึกษา (Facilitator) เท่านั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การจัดการสอนแบบเน้นเนื้อหา ร่วมกับอีเลิร์นนิ่งในครั้งนี้มีลักษณะสอดคล้องกับลักษณะกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนี้

ประการแรก การสอนแบบเน้นเนื้อหา ร่วมกับอีเลิร์นนิ่งเป็นกิจกรรมที่ลดการพึ่งพาอาศัยครูผู้สอน เนื่องจากการสอนแบบเน้นเนื้อหาเป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner Centered Instruction) จึงเป็นวิธีที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการแสวงหาความรู้และฝึกฝนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น (ภูวดล เกตุมงคล, 2544) เช่นเดียวกับการเรียนผ่านระบบอีเลิร์นนิ่งที่เป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนได้อย่างดี เพราะผู้เรียนต้องพยายามทำความเข้าใจบทเรียนที่มีในคอมพิวเตอร์ด้วย

ตนเอง (สุภชัย สุชนะนรินทร์ และกรรณก วงศ์พานิช, 2545) โดยทั้งสองวิธีผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้คอยให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนในการเตรียมเนื้อหาเท่านั้น

ประการที่สอง การมอบหมายให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่มย่อยเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะในการพัฒนาความรับผิดชอบของผู้เรียน เพราะในการทำงานร่วมกับกลุ่มให้สำเร็จตามเป้าหมาย ประสงค์ นั้น สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องวางแผนร่วมกันเพื่อแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงานตามความถนัดของแต่ละคน จากนั้นในขั้นปฏิบัติสมาชิกแต่ละคนก็ต้องพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้งานในส่วนที่ตนได้รับมอบหมายนั้นสำเร็จลุล่วงตามที่ตั้งใจไว้

ประการที่สาม การจัดการเรียนการสอนผ่านระบบอีเลิร์นนิ่งเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะในการเพิ่มพูนการควบคุมในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะในการเพิ่มเวลาในการเรียนรู้ เป็นการเรียนที่ยืดหยุ่นได้ เนื่องจากการเรียนผ่านระบบอีเลิร์นนิ่งนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ทุกที่ ทุกเวลาตามความต้องการของผู้เรียน โดยสามารถเลือกได้ด้วยว่าในแต่ละครั้งจะใช้เวลาในการเรียนมากหรือน้อยเพียงใด รวมทั้งยังสามารถทำได้ซ้ำๆ อย่างต่อเนื่องอีกด้วย

สรุปได้ว่า การสอนแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่งสามารถส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นได้หากมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีลักษณะของกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามในการสอนผ่านระบบอีเลิร์นนิ่งผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจในวิธีการเรียนผ่านระบบอีเลิร์นนิ่งก่อนเสมอ

จากที่กล่าวมาทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า การสอนแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่งสามารถส่งเสริมความรู้ด้านเนื้อหา ความสามารถในการพูดนำเสนองานภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาได้ โดยการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อาทิ การทำงานเป็นกลุ่ม การเรียนรู้ด้วยระบบอีเลิร์นนิ่ง ฯลฯ ที่ได้รับการวางแผนอย่างเป็นระบบ และเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตที่น่าสนใจจากผลคะแนนของนักศึกษาบางคนที่มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างคะแนนความรู้ด้านเนื้อหาและคะแนนความสามารถในการพูดนำเสนองานภาษาอังกฤษ (ตาราง 5 หน้า 62-63 และ ตาราง 6 หน้า 64-65) กล่าวคือ บางคนมีคะแนนความรู้เนื้อหาอยู่ระดับดีมากแต่มีคะแนนความสามารถในการพูดนำเสนองานภาษาอังกฤษอยู่แค่ระดับพอใช้ ในขณะที่บางคนก็มีคะแนนความรู้เนื้อหาอยู่ระดับดี แต่คะแนนความสามารถในการพูดนำเสนองานภาษาอังกฤษอยู่ระดับดี ทั้งนี้จากการสังเกตพบว่า นักศึกษาดังกล่าวเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี มีความแม่นยำในเรื่องเนื้อหา แต่เป็นคนขี้อาย ไม่กล้าแสดงออก และพูดไม่เก่ง จึงทำให้ได้คะแนนการนำเสนออ่อนๆ ตรงข้ามกับนักศึกษาที่เป็นคน

พูดเก่ง มีความมั่นใจในตัวเองสูง แต่ไม่ถนัดในการทำข้อสอบภาษาอังกฤษแบบเขียนตอบ ประกอบกับการเว้นคำตอบไว้โดยไม่เขียนอะไรเลยทำให้ได้คะแนนรู้เนื้อหาน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การสอนแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่ง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

จากการทดลองสอนวิชาการอนุรักษและพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวด้วยวิธีการสอนแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่ง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จำนวนผู้เรียนต่อห้องไม่ควรมีมากเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและมีโอกาสได้ฝึกพูดนำเสนออย่างเต็มที่ เพราะการที่มีผู้เรียนมากเกินไปทำให้ผู้สอนไม่สามารถดูแลและให้คำแนะนำได้อย่างทั่วถึง อย่างไรก็ตามหากไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาเรื่องจำนวนผู้เรียนได้ อีเลิร์นนิ่งถือเป็นทางเลือกหนึ่งซึ่งสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาได้ โดยให้นักศึกษาถ่ายวิดีโอการพูดนำเสนอของตนแล้วอัปโหลดเข้าในระบบ จากนั้นให้ผู้สอนและเพื่อนประเมินการพูดนำเสนอผ่านบล็อก (Blog) แทนการนำเสนอและประเมินในชั้นเรียน
2. ในช่วงแรกของกระบวนการเรียนการสอน ผู้สอนควรทำการปฐมนิเทศเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนในเรื่องของรูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นเนื้อหาพร้อมกับอีเลิร์นนิ่ง วัตถุประสงค์และประโยชน์ของการสอนด้วยวิธีดังกล่าว ตลอดจนเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียน
3. ก่อนเริ่มการสอนเนื้อหา ผู้สอนควรมีการพูดคุยกับผู้เรียนในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการเกี่ยวกับเรื่องที่จะสอนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนดึงเอาความรู้เดิมที่ตนมีอยู่ออกมาและเป็นการสร้างความรู้สึกผ่อนคลายให้กับผู้เรียนด้วย นอกจากนี้ผู้สอนควรปรับระดับภาษาที่ใช้ในการบรรยาย ถามคำถาม หรือคำสั่งให้มีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน
4. เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือถือเป็นส่วนหนึ่งในรูปแบบการสอนแบบเน้นเนื้อหา ผู้สอนจึงควรเป็นผู้กำหนดกลุ่มให้ผู้เรียนเองเพื่อให้มีความหลากหลายในกลุ่มและให้ผู้เรียนที่มีระดับการเรียนรู้ต่างกัน ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
5. สื่อการสอนควรมีความหลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาที่บางครั้งอาจยากในการทำ ความเข้าใจโดยการอ่านเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ผู้สอนควรเตรียมแหล่งข้อมูลที่จำเป็นและให้คำแนะนำหรือ

ตัวอย่างให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง อีกทั้งยังลดความวิตกกังวลของผู้เรียนทำให้เกิดความมั่นใจในการสืบค้นด้วยตนเองเพิ่มขึ้น

6. การมอบหมายงานเพื่อใช้ในการพุดนำเสนอแต่ละครั้ง ผู้สอนควรแจ้งผู้เรียนให้ชัดเจนว่า เนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนนำเสนอครอบคลุมหัวข้อใดบ้าง และเวลาที่กำหนดให้ใช้ในการนำเสนอแต่ละครั้งเป็นเท่าใด

7. การประเมินความสามารถในการพุดนำเสนอภาษาอังกฤษควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อน เพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดเด่นและจุดด้อยของการนำเสนอในแต่ละครั้ง อีกทั้งยังสามารถนำเอาข้อมูลเหล่านั้นไปปรับปรุงการนำเสนอในครั้งต่อไปได้ด้วย และสำหรับการสอนด้วยระบบอีเลิร์นนิ่งการประเมินควรทำในลงในบล็อกของรายวิชา เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เห็นความคิดเห็นของกันและกันด้วย

8. การวัดการเรียนรู้ด้วยตนเองควรให้ผู้เรียนเขียนความรู้สึกและความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองควบคู่ไปกับการใช้แบบสอบถาม เนื่องจากคำถามในแบบสอบถามอาจไม่ชัดเจนพอ หรือ ในการตอบแบบสอบถามบางครั้งผู้เรียนก็ไม่กล้าตอบตามความจริง ทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่น่าเชื่อถือ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยครั้งต่อไปที่เกี่ยวกับการสอนแบบเน้นเนื้อหาและการสอนแบบเน้นเนื้อหา ร่วมกับอีเลิร์นนิ่งนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรทำการศึกษาแนวการสอนแบบเน้นเนื้อหาในรูปแบบอื่นนอกเหนือจากรูปแบบการสอนภาษาโดยใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้เนื้อหา (Sheltered Instruction) อาทิ การสอนภาษาโดยใช้เรื่องราว (Theme-based Instruction) หรือการสอนภาษาที่ประสานเนื้อหาภาษาเข้ากับเนื้อหาวิชา Adjunct Language Instruction) เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการเชิงวิชาการ
2. ควรทำการศึกษาผลของการสอนแบบเน้นเนื้อหาที่มีต่อทักษะทั้งสี่คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนพร้อมกันในคราวเดียวกัน
3. ควรทำการศึกษาผลของการสอนแบบเน้นเนื้อหาร่วมกับอีเลิร์นนิ่งที่มีต่อการเรียนรู้ด้านอื่นๆ นอกเหนือจากความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น แรงจูงใจในการเรียน